

forhøjes, saa den kom i Linie med fjerde Række. Deraf lover man sig gode Resultater. Men man vil da tillige afføndre bag ved disse Rækker nogle Loger, som efter udenlandst Mønter ved Søjlsgardiner eller Portierer skulle være stulte fra hverandre, og skulle være smaa hyggelige Familjekabinetter. Jeg anser denne Foranstaltning for at være et overordentlig tvivlsomt Gode. Derjom Meningen dermed er den, at man vil indføre den Skik, som findes i udenlandske Theatre, at Teatrets Loger blive et Sted, hvor man gør hinanden Besøg og underholder sig behagelig med hinanden, medens der spilles paa Scenen, tror jeg, at det vil være et decideret Tilbagekridt og ikke et Fremkridt. Og naar man mener, som det hedder i Anmærkningerne, at Udgiften snart vil komme ind derved, at der vil blive betalt mere for disse Pladser, saa ved jeg dog ikke, om denne Forringelse af Pladserne vil gøre dem mere efterøgte. I ethvert Tilfælde tror jeg imidlertid, at den Vej, man skal gaa for at skaffe Teatret forsøgede Indtægter, først og fremmest er den at tilvejebringe et saadant Repertoire, at Folk føle sig fristede til at abonnere. Jeg var i forrige Maaned en Aften i Teatret og saa, at der stod ikke mindre end 8 Loger tomme i første Stage, og jeg tror lige saa mange i anden Stage, og det paa en Abonnementsaften. Dette vil sige, at endog de taalmødige Abonnenter omfider ere begyndte at finde Repertoiret alfor utilfredsstillende. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man forsøgte at forbedre Besøget ved en Forbedring af Repertoiret frem for ved en tvivlsom Forandring af Balkonetagen. Der er endelig ligeledes paa Kultusministeriets Budget opført 100,000 Kr. som første Del af et naaerigt Bidrag paa 800,000 Kr. til en Hovedrestauration af Ribe Domkirke. Dette har tidligere været opført paa et særligt Lovforslag, som to Gange har foreligget, og naar det nu opføres paa Finansloven, kan der formentlig ikke indvendes stort derimod, eftersom det paagældende Lovforslag begge Gange blev henvist til Finansudvalget, og det har tillige den reelle Fordel, at Beløbet indgaar straks paa Finansloven og paa dennes Balance, ikke paa § 28, hvor det er mindre let at faa Overblik over, hvorledes Status saa er. Men naar der henvises til de Anmærkninger, der ledsagede det tidligere Lovforslag, savner jeg der en Oplysning, som den Gang blev givet under Forhandlingerne her i Salen og som jeg gerne ønskede gen- tagen for den nuværende ærede Ministers Bedkommende, idet den daværende Minister udtalte, at det ikke var Meningen at føre

Ribe Domkirke tilbage til det arkitektonisk formentlig rigtigste Standpunkt, at føre den tilbage til det, som den en Gang var i en meget fjern Fortid, men at det derimod fra først af havde været Meningen at ville bevare den historiske Udvikling i Tidernes Løb, bevare den Stikkelse, som Kirken har staaet i gennem 600 Aar, altsaa en ganske klækelig Tid, og navnlig ikke at laskere Sidekibene. Jeg ønskede gerne, at den nuværende ærede Minister vilde afgive den Erklæring, at hans Standpunkt i denne Sag er det samme, at man altsaa ikke her skal have en Restauration, som i Virkeligheden slaar en Streg over lange Tidens historiske Udvikling, blot for at føre til noget, der tilfredsstiller enkelte Arkitekters særlig udviklede Fordringer til det arkitektoniske, medens det viser sig, at det for den almindelige Befolkning kun repræsenterer et Tilbagekridt. Jeg har i sin Tid, da Lovforslaget forelaa, under den angivne Forudsætning tilladt mig at anbefale det til Tinget, og jeg vil fremdeles under samme Forudsætning tillade mig at anbefale denne Bevilling til Tingets Velvilje.

Lutein: Det er jo gammel Tradition her i Tinget, at man begynder første Behandling af Finansloven med nogle almindelige Betragtninger om de finansielle Resultater, som ere en Følge af den finansielle Styrelse og det foreliggende Finanslovsforslag. Hidtil har det at følge denne Tradition og optage en saadan Forhandling just ikke bragt noget synderligt Udbytte. Det Udbytte, som en saadan Betragtning eller Forhandling skulde kunne give, maatte jo være at komme til et praktisk Resultat i Henseende til en fornuftig Anvendelse af Statens Midler og særlig i Henseende til en fornuftig Anvendelse af Skatteydernes Skatteevne, idet man ved at gennemgaa Finanslovgivningen og ved at komme til det Resultat, at man der kunde komme til Besparselser, vilde kunne naa til Lettelser for Skatteyderne, men det vide vi jo alle er noget, som i en Mærkelte har været fuldstændig umuligt. Vi have her kunnet diskutere om Enkeltheder, om, hvorvidt vi ønskede det og det udført eller det og det ikke udført, men vi have ikke kunnet komme til noget endeligt Resultat med Hensyn til de Besparselser, der skulde opnaas for Skatteyderne. Det er efter min Mening overordentlig sørgeligt, at en Besparselse, som er fremkaldt ved Forhandlinger her i Tinget og ved Beslutninger her, ikke medfører en virkelig Besparselse for Stats-husholdningen. Det fremgaar jo tydelig af, hvad der er sket her i de foregaaende